

חוט של חסד

גליון לכל בית יהודי - בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

פרשת שופטים

מורנו הרב שלום ארוש שליט"א

האיש שלא ידע פחד

היינו לפעמים כמה שבועות מחפשים לערבים בעומק שטחי האויב בתוך המקומות העוינים והמסוכנים ביותר בלי שום כוח חילון ומין. בזמנים כאלה, למרות שהיינו מנוסים ומאומנים ברמות הגבוהות ביותר שיש, הדמיונות והפחדים היכו בנו ללא רחם: אולי עלו עליכם? אולי מנסים לחסל אתכם? היה לנו קשה מאוד לשמור על קור רוח, לשמור על הידיים שלא ירעדו.

אבל היה בינינו אחד שונה. לוחם שלא ידע פחד. הוא התנהג בשיא הטבעיות והרגיש בבית בכל התרחשות, כל תנועה ועל תגובה ביישוב דעת מוחלט, שריר לא זו בפניו וטיפת זעה לא ניגרה ממצחו. כמו דג במים.

חשבנו שאנחנו סתם פחדנים והוא האמיץ, אבל אז הגיע הרגע שבו הבנתי מה הסוד שלו.

כך מספר חברו של הלוחם המפורסם והגיבור עימנואל מורנו הי"ד ששירת באחד התפקידים המסוכנים ביותר שאתם יכולים להעלות על דעתכם.

החבר של עימנואל היה יהודי רחוק מאמונה ומתורה ומצוות, אבל כמה שעות לפני שעימנואל נהרג, החידה נפתרה והם הבינו מה היה סוד כוחו הגדול, ומאין שאב את תעצומות הנפש שלא מעלמא הדין, וכך הוא מספר:

לפני הפעולה האחרונה של עימנואל חיכינו לעלות על מסוקים שיטיסו אותנו אל תוך עומק שטח לבנון. כל אחד היה מכוונס במחשבותיו. שבוע לפני כן הופל מסוק שלנו ואיבדנו כמה לוחמים.

עימנואל פנה אלי ושאל אותי: אתה זוכר את המסוק שהופל בשבוע שעבר? בוודאי שזכרתי. זה היה כל כך טרי. מה תעשה, שאל אותי, אם המסוק שלנו חוטף פגיעה ומתחיל לצלול לכיוון הקרקע ויש לנו רק 5 שניות לחיות?

עולמו הפנימי של בעל האמונה

זו הייתה שאלה לא צפויה בכלל, ומצד שני כל כל מציאותיות לצערנו, וכחייל אתה חייב להתכונן לכל מציאות. חשבתי על הדברים ואמרת שנראה לי שאני פשוט אהיה מבועת עד מוות ואחכה שזה ייגמר כמה שיותר מהר עם כמה שפחות כאבים.

ואז עימנואל אמר לי, אני אגיד לך מה אני הייתי עושה ומה גם אתה צריך לעשות. תגיד שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד.

חיכתי חיך שיש בו מן הלעג. אני קיבוצניק שרחוק לגמרי מכל התפיסות האלה. הערכנו את עימנואל וכיבדנו אותו, אבל בכל זאת ענית לו: תהיה רציני, עימנואל, מה זה יעזור? הרי בין כך עוד כמה רגעים אנחנו הולכים להיות עפר ואפר...

התשובה שהוא ענה לי כל כך בטבעיות וכמעט בלי מחשבה חשפה אותי לרגע לעולמו הפנימי של איש האמונה, והוא ענה לי כך:

אם אתה מאמין שאחרי החמש שניות האלה אתה עובר לעולם של נצח - אז גם לחמש שניות בעולם הזה יש משמעות. אל תזלזל בהן כי הן ילוו אותך לעד. אבל תחשוב על זה טוב, אם אין לחמש שניות משמעות, אז למעשה אין שום משמעות לכל החיים שלך עד עכשיו, הרי כל אחד בסוף הולך אל העפר...

לאחר שעימנואל הי"ד נפל, ישבו החברים ודיברו עליו, והם הבינו שהשיחה הזו הייתה למעשה ההסבר איך אפשר להיות במקום המפחד ביותר ולא לדעת שום פחד! הם לא היו פחדנים, הם היו "טבעיים". אבל הוא היה משהו אחר. קוראים לזה בעל אמונה. האמונה היא מעל הטבע.

מי שמאמין לא מפחד

הסיפור הזה מראה על ההבנה העמוקה ביותר של פסוקי הכהן משוח המלחמה העומד ומכין את העם לפני הקרב.

לפני שעם ישראל יוצאים למלחמה, עומד הכהן הגדול ואומר להם: "שמע ישראל, אתם קרבים היום למלחמה על אויבים. אל יירך לבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם".

אסור לכם לפחד. וכך גם פוסק הרמב"ם שאסור לפחד במלחמה.

והשאלה צועקת: איך אפשר לאסור על רגש כל כך טבעי ומתבקש ובוודאי בשעת מלחמה?!

חויית שדה הקרב היא פחד אלוקים. דם ואש ותימרות עשן. וגם מי שלא חווה את חויית הקרב, בוודאי שמע בשלוש השנים האחרונות לא מעט סיפורים שמעבירים בצורה חיוורת את הפחד הנורא, את ההלם שמלווה רבים מהלוחמים שנים לאחר מכן. כיצד דורשת התורה להתעלות מעל הטבע האנושי ולא לפחד?!

התורה עצמה כבר אומרת לנו את התשובה: אמונה.

מה זה אמונה? ה' איתך! ה' אוהב אותך! כשה' איתך מי יכול לגעת באהוב של ה'?! אתה שמור ומוגן בכל מקום גם במקומות המסוכנים ביותר.

וזה ממש פשט הפסוקים: "כי תצא למלחמה על אויבך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי ה' אלוהיך עימך המעלך מארץ מצרים". עם רב! יחסי כוחות לרעתך! אז מה? יוהנתן בן שאול הלך להילחם לבד הוא ונערו במוצב פלשתיים שלם: "כי אין לה' מעצור

המשך בעמ' 3

02/ סיפור לשולחן שבת

בערב שבת קודש, בהיותם בלב ים התחוללה סערה עזה. האונייה היטלטלה מצד לצד ועמדה להתפרק...

04/ ה' אוהב אותך

ה' מתנהג עם האדם לפנים משורת הדין, וכשהאדם אינו מרוצה הוא מראה שאינו מאמין שהשגת ה' בצדק וברחמים...

05/ דן טיומקין

ידעתם שסנדוויצ'ים יכולים להציל ממוות? ידעתם ששקשוקה שנעשית באהבה היא סם חיים?...

08/ מנוחה פוקס

"די, שקט כבר!" את גוערת בו, מרגישה איך הלחץ הים שלך מטפס אל על, ושולחת מבט מבוהל לחלון הפתוח...

זמני שבת

יום	פלג מנוחה	כניסת שבת	צאת שבת	ר"ת
יום א'	18:05	18:48	20:02	20:43
יום ב'	18:08	19:03	20:04	20:45
יום ג'	18:08	18:57	20:05	20:46
יום ד'	18:07	19:07	20:02	20:44

תשפ"ו - 2026

מעמד הכרנסה

-בראשות הרב שלום ארוש שליט"א-

י"ב אלול | 25.08.26 בשעה 19:30

בזילה יוקרתית בסביון

מתנה מיוחדת * ארוחת שף מפוארת

02-5308000

להזמנת כרטיס:

לפי

הזדמנות אחרונה-

סיפור לשולחן שבת

האוניה שניצלה

את הכוס למשה, וציווהו: "עלה לסיפון האוניה, ושפוך לים את שארית היין שבכוס".

רבי משה מיהר לקיים את מצוותו של הבבא סאלי הקדוש ומייד שנשפך היין שבכוס אל הים – נחו גלי הים מזעפם, ושם השקט לאיתנו. האוניה חזרה לשוט על פני המים בנחת, כאילו לא ארע דבר.

רב החובל שעמד על גשר הפיקוד וראה מה עשה משה המשמש, קפץ ממקומו ורץ לכוון מעקה האוניה, אחז במשה, חיבוק בורעותיו, ושאל: "מה עשית לים ששקט בן רגע מזעפו?"

"לא עשיתי כלום" הסביר משה, "רק ביצעת את פקודת רבי הקדוש".

"בא עימי ונלך אל אדונך", אמר רב החובל למשה.

נכנס רב החובל לתא בפחד ובמורא, ברך לשלום את הבבא סאלי שהיה אחוז שרעפים, ואמר בהתרגשות: "איש קדוש צדיק! בזכות נצלה האנייה, ונצלו גם כל הנוסעים! חייבים אנחנו לך את חיינו!"

ענה רבנו לרב החובל: "טעית, אני לא עשיתי מאומה, בורא העולם הוא אשר הצילנו מטביעה ולו אנחנו חייבים את חיינו. אנחנו חייבים להודות לבורא על חסדו הגדול ועל הנס שגמל עמנו".

נישק רב החובל את ידי רבנו, עלה לסיפון האוניה, ששם היו עדיין מרוכזים כל נוסעי האוניה ואנשי הצוות והכריז: "דעו לכם! בתוכנו נמצא איש קדוש ועליו, רב יהודי אשר בזכותו נצלנו, ולו אנחנו חייבים את חיינו. הבא נרד אליו ונודה לו".

הבבא סאלי נשאר בתוך תאו ולא פתח לאיש ובזכותו נעשה קידוש השם גדול, וכל נוסעי האוניה פתחו בשירה והודיה להשם יתברך על הנס הגדול שארע להם.

ר' ישראל אבוחצירא, ה"בבא סאלי" הקדוש, בציווי מורו ורבו, הרב משה תורג'מן. נאלץ לצאת מארץ ישראל שאותה אהב עד מאוד, ולשוב למרוקו ולהמשיך בהנהגת עם ישראל. לאחר שנפרד בברכה מהסבא קדישא, הרב שלמה אליעזר אלפנדרי ירד למצרים להשתטח על קבר זקנו רבי יעקב אבוחצירא, ומשם הפליג באוניה למרוקו.

בערב שבת קודש, בהיותם בלב ים התחוללה סערה עזה. האוניה היטלטלה מצד לצד ועמדה להתפרק. ר' ישראל היה בתאו, מקבל פני שבת מלכתא בשמחה גדולה, ומגודל דבקתו בקדושת השבת לא שם ליבו לתנודות האוניה המתנודדת בין משברי הים.

רב החובל וצוות המלחים עלו לסיפון האוניה והחלו להכין את סירות ההצלה והעלו אליהן את הנוסעים המבוהלים.

שמשו של הבבא סאלי משה שהיה צעיר לימים. יצא מהתא, התרוצץ בסיפון האוניה והיה מרותק לכל המחזה. והנה ניגש אליו רב החובל בעצמו בצעקה גדולה: "לך וקרא לאדונך במהירות שלא יאחר את המועד כי האוניה עומדת לטבוע".

רץ משה השמש לתא ומצא את הצדיק בסיום התפילה. כשכולו עטוף בקדושה נוראה. סיפר הנער בפחד גדול על הסכנה המרחפת על נוסעי האוניה וכן הוסיף את דברי רב החובל.

רבי ישראל לא התפעל מדבריו, רק שאלו בקול שקט: "הכנות את השולחן לסעודת שבת? הגש לי את היין וכוס הקידוש, נקדש, ובוודאי שהשם יעזור".

בלב כבד הגיש השמש את כוס הקידוש לבבא סאלי והוא מזג את היין ביד רועדת, ובקוצר רוח חיכה לסיום ברכת הקידוש, והיא נאמרה על ידי הרב במתינות ובכוונה, כדרכו בקודש.

לאחר שתיית יין הקידוש, מסר הצדיק

הפרשה לאורו של הנחל נובע

יקראוהו באמת

שבועיים ימים ארכה הדרך חזרה הביתה, ובמשך הזמן הזה עצרה האם את דמעותיה, ולא נתנה לבכייה דרור. היא התביישה לבכות לפני כולם, גם כשהגיעה אל ביתה היא לא רצתה לבכות, כי אביה, הלא הוא בעל הלשם, התגורר אצלם, והיא לא רצתה לצערו. היא פנתה אל מחסן צמוד לבית ושם פרצה בבכי רב, שהיה עצור אצלה כבר יותר משבועיים.

לאחר שנרגעה מעט חזרה אצל ביתה, וכשראה אביה את עיניה האדומות שאל אותה: "מה לך ביתי? מדוע עיניך אדומות כל כך?" בתחילה היא ניסתה להתחמק וטענה שיש לה דלקת עיניים קלה, אבל אביה החכם והרגיש לצרר בתו, הבין כי היא בכתה, ושאל אותה על סיבת הבכי. לא נותרה בידיה ברירה והיא סיפרה לאביה – כשנשל של דמעות שוב פורץ מעיניה – שתקוותם האחרונה גם היא נגזזה, והוחלפה בבשורה מייאשת.

"הפסוק אומר" – אמר בעל הלשם לבתו – "קרוב ה' לכל קוראיו, לכל אשר יקראוהו באמת", מהי התוספת 'באמת'?, מהי קריאה של אמת ומהי קריאה שאינה של אמת? אלא! – הסביר הלשם – "יש שקוראים אל השם אבל הם תולים תקווה גם במושיעים נוספים, ברופא או ביועץ כאלו ואחרים, אבל יש שקוראים אל השם אחרי שאיבדו כל תקווה אחרת, או-אז קריאתם אל השם היא 'באמת', היא פורצת מעומק הלב, ובכוחה לפתוח שערי שמיים!"

ואז פנה הלשם אל בתו ואמר לה: "הבכי הזה שבכית אחרי ששמעת את דברי הרופא, הוא קריאה אל השם 'באמת', קריאה זו אחרי שאת מרגישה שאין עוד מלבדו ורק הוא יכול לעזור לך, היא בעצרת השם תיענה!" ואכן כך היה, התקופת השנה ההורים נענו ונולד להם בנם יקירם, הלא הוא מרן הגאון רבי יוסף שלום אלישיב זצ"ל, שהאיר את העולם בתורתו.

הגולה לעיר מקלט יושב שם עד מות הכהן הגדול. הגמרא במסכת מכות (יא.) אומרת, שאימו של הכהן הגדול הייתה מספקת ליושבי ערי המקלט מים וזמון, כדי שלא יתפללו על בניהן שימותו.

שתי תמיהות תמהו המפרשים על דברי הגמרא: האחת, מדוע חששו האימהות מתפילות של רוצחים, וכי תפילות רוצחים עלולות להתקבל ולהמית את הכהן הגדול?

ועוד תמיהה, מה יועיל להן נתינת מים וזמון לרוצחים, וכי בעבור זה יפסיקו כבר להתפלל, והרי הם רוצים לצאת משם בכל מאודם, ולשוב לביתם?

אלא, תפילה הבוקעת ממעמקי הלב, יש בכוחה לבקוע שערי מרום, גם אם המתפלל הוא רוצח, כשם שהחרב בכוחה להרוג, אף אם יחזיק אותה אדם חלש, כך התפילה, כאשר היא נובעת ממעמקי הלב יש בכוחה להועיל, אף אם המתפלל רוצח.

ובזאת תתיישב אף התמיהה השנייה: אכן, גם אחרי שקיבלו מאם הכהן הגדול לחם ומים, הם המשיכו להתפלל שימות, אבל התפילה הזו כבר לא הייתה ממעמקי הלב, כמו התפילה ההיא לפני הלחם והמים, ואם כן לתפילה כזו, האם כבר לא חששה...

...

שנים אחרי שנישאו ר' אברהם ורעייתו, הם לא נפקדו בזרע של קיימא. בעצת ידידים הם החליטו לנסוע לווינה, לרופא בעל שם עולמי, מומחה גדול בתחום, ולשאול בעצתו אולי ימצא מזור למכאובם. שבועיים ימים ארכה הדרך לווינה. הם עברו אותה בשלום, אך הם יצאו מהרופא בפחי נפש, גם הוא לא היה איש בשורה, להיפך, הוא רק יימש אותם יותר, שבדרכי הטבע לא נראה כי יהיה להם אי פעם פרי בטן. בשורת האויב נפלה על אוזנם כרעם ביום בהיר, הרי כל תקוותם בעת האחרונה הייתה הביקור אצל הרופא המפורסם.

זכויות העלון מוקדשות לעילוי נשמת מסודי בת רבקה ז"ל | להקדשת העלון: 02-5308000

חדש! רצוני כרצונך - היום האיש שלי
מלווה בחיזוקים ממיטב ספרי הרב שלום ארוש שליט"א
שיעצמו אותך באמונה, עם מקום לכתובה אישית, לגילוי
הכוחות והנקודות הטובות שברך

מה נרשום ביומן?
חיזוקים - תפילה אישית - הודיות -
מטלות - תיזכורות - ועוד מלא שמחות

תתקשרי - תתקריבי:

052-224-0696

פרשת שופטים

המשך מאמר הרב שלום ארוש שליט"א

להושיע ברב או במעט? וגם דוד הלך מול הפלשתי הערל הענק והגיבור לא בחרב ולא בחנית אלא בשם ה'!

בטח באחד ואל תפחד

אז מה תגיד, מדובר בצדיקים גדולים, ולא באנשים כערכנו. אומר לנו כאן רש"י: "שמע ישראל – אפילו אין בכך אלא קריאת שמע בלבד כדאי אתם שיושיע אתכם!" זה לא תלוי במצב הרוחני שלך וגם לא בכמות הזכויות שלך – זה אך ורק אמונה! רק אמונה!

האיסור לפחד במלחמה הוא גם על היהודי הפשוט ביותר. וגם הוא יכול לקיים את זה בשלימות רק אם יידע ויתבונן וישיב אל לבו את המציאות הפשוטה שלעולם לא תשתנה: ה' אוהב אותי והוא תמיד איתי ועושה לי רק טוב ויעשה לי עוד יותר טוב ועוד יותר טוב.

וזה ההבנה העמוקה של הפסוק שמע ישראל: ה' אחד – ואחד בגימטריה אהבה! נכון שההנהגות משתנות, יש ה' אלוהינו – הנהגה של דין והנהגה של רחמים, אבל האמונה אומר שהכול זה אחד הכול זה אהבה! וזה לא ישתנה לעולם.

להתראות חרדות, שלום אמונה

ומחדש לנו רבי נתן שזה לא רק במלחמה. אלא זה בכל החיים האלה. כל החיים הם סוג של מלחמה, ובעיקר מלחמת היצר הרע. וכמו שהכוח העיקרי של האויבים הוא רק להחליש ולהפיל מורא ומורכ לב ולגרום לחייל לברוח או לאבד את יישוב הדעת שלו ולעשות טעויות – כך בדיוק הכוח הגדול של היצר הרע ושל כל אתגרי החיים הוא רק להוציא אותך משינוי משקל, לגרום לך לפחד, לדמיין דמיונות, ולעשות טעויות קשות.

ברגע שאתה מחובר באמת לאמונה – שום דבר לא מוציא אותך משינוי משקל ומיישוב הדעת! שום דבר! ה' איתי עמי ואצלי, ה' אוהב אותי, ה' שומרך ה' צילך על ידי ימינך, הנה הוא כאן לידי שומר עלי מכל רע שומר את נפשי שומר את צאתי ואת בואי מעתה ועד עולם.

ולכן לכל אחד ואחת מאיתנו יש את הכוח לפעול נכון בעולם הזה ולצאת מכל החרדות ולהצליח בגדול בחיים ובעיקר בעבודת ה' ובמלחמת היצר. כי ה' עם כל אחד ואחת מאיתנו. כל מי שחי את האמונה, חושב אמונה ומדבר אמונה.

כל כך הרבה אנשים באים אלי מבוהלים. הם בחרדות ל"ע. הפחדו אותם, הלחיצו אותם, הם מבהילים את עצמם. כמה צער זה לראות יהודים שאין להם יום ואין להם לילה, לא נרדמים על משכבם וגם כשהם נרדמים הם מתעוררים בבהלה.

על מה ולמה יהודי? "ה' אלוהיכם ההולך עימכם להילחם לכם עם אויביכם להושיע אתכם" – אתה מבין מי הולך איתך? מי נלחם בשבילך? מי מושיע אותך? זה בורא עולם בכבודו ובעצמו שמי יגיד לו מה תעשה ומה תפעל. ה' איתך, היהודי. "הישמר והשקט אל תירא ולבבך אל יירך", רק חזק ויאמץ ליבך.

בברכת שבת שלום ומבורך

גם בהיותו באלג'יר לא שקטה הארץ. אחד מפליטי ספרד, אשר ביקש להשתרר על הקהילה המקומית בגאווה, חתר תחת הריב"ש וניסה להדיחו מכיסאו. בני הקהילה, שבערה בם חמתו על חוצפתו ורצו לנדותו הלכה למעשה, נעצרו על ידי הריב"ש אשר מחל על כבודו האישי ולא רצה לנקום נקם איש.

אולם, אותו איש המשיך במעשיו הרעים; פעם אחת, כאשר עגנה בנמל ספינה ועל סיפונה ארבעים וחמישה יהודים פליטי מיורקה, התאמץ אותו רשע להסית את המשטר המקומי שלא להתיר להם לרדת לחוף. מששמע הריב"ש על אכזריות זו, לא יכול עוד לשתוק והטיל עליו נידוי.

עניו מאוד:

כדי להגן על כבודו ומעמדו של הריב"ש מפני אותו צורר, טרח אחד מנכבדי הקהילה והשיג כתב דיינות מאת המלך, המעניק לריב"ש סמכות רחבה לדון ולהנהיג את עדתו. דא עקא, הרשב"ץ (רבינו שמשון בר צמח), ששהה אף הוא באלג'יר באותה עת ורחש כבוד עצום לריב"ש, הביע התנגדות עקרונית לכך שסמכות רבנית תינתן מכוח השלטון הנוכרי.

משראה הריב"ש את הדברים, מתוך ענווה עצומה ודרכי שלום, סילק עצמו מן הרבנות ומאותה עת ואילך חדל מלהורות הלכה ברבים. יתרה מזאת, הרשב"ץ עצמו לא הסכים לקבל על עצמו את משרת הרבנות הרשמית אלא אך ורק לאחר פטירתו של הריב"ש.

חיבוריו:

מכל מפעלותיו הכבירים של הריב"ש, נשתמרו ושרדו בידינו תשובותיו ההלכתיות, המהוות נכס צאן ברזל באוצר הפסיקה. קובץ שאלות ותשובות זה מונה 517 סימנים (תק"יז).

ספר שו"ת הריב"ש נחשב לאחד מספרי היסוד המרכזיים בפסיקה ההלכתית, ועובדה בולטת היא שכמעט ואין לך הכרעה הלכתית של הריב"ש שלא נפסקה להלכה למעשה בשולחן ערוך.

נוסף על שו"ת, ידוע כי הריב"ש חיבר פירוש על התורה וכן חידושים על כמה ממסכתות הש"ס (המוזכרים ומצוטטים בכתבי ראשונים ואחרונים). כמו כן, הותיר אחריו שירה, פיוטים וקנינות קודש.

פטירתו:

הריב"ש נסתלק לישיבה של מעלה ביום ב' באלול בשנת ה'קס"ח. מקום קבורתו המקורי בעיר אלג'יר נעקר ממקומו במשך השנים בעקבות הרחבת העיר, אך כיום הוא סמוך לקברו של רעו הגדול הרשב"ץ (שעצמותיו הועברו אף הן), ושם הוקם ציון מפואר לשני ענקי עולם אלו. זיע"א.

לאורם נלך

רבינו יצחק בר ששת זיע"א (הריב"ש)

ב' באלול

הולדתו:

רבינו יצחק בר ששת (הריב"ש) נולד בעיר ברצלונה (ויש אומרים בוולנסיה) שבספרד בשנת ה'פ"ז. את תורתו למד מפי גדולי עולם, ובראשם ר' פרץ הכהן ור' חסדאי קרשקש, כאשר רבו המובהק היה הר"ן (רבינו נסים מברצלונה), אשר נחשב לגדול הדור בתקופתו.

עוד בימי נעוריו זרח אור חכמתו, ושמך הלך לפניו כאחד מגדולי המורים בדורו, עד כי שאלוהו שאלות הלכתיות מקהילות רחוקות מקום. למרות זאת, באותה תקופה מוקדמת סירב לשאת בעול משרת הרבנות, ובחר לפרנס את ביתו מיגיע כפיו במסחר.

לאחר עת קצרה, נאות הריב"ש לקבל על עצמו את עול הציבור והרבנות בעיר סרגוסה, לאחר ארבע שנים התעוררו מחלוקות ומדנים בקהילה, והריב"ש גמר בלבבו לעזוב את המקום ולקבל על עצמו את רבנות העיר 'קלעת איוב' (קלטיוד). ברם, בני קהילת סרגוסה – ובראשם אף אלו שהתנגדו לו תחילה – הפצירו בו קשות להישאר, והוא נעתר לבקשתם. למרות זאת, לאחר תקופה קצרה נוספת, העתיק את מושבו לוולנסיה ושם שימש פאר ברבנות.

המעבר לאלג'יר:

בשנת ה'קנ"א, עם גזירות קנ"א והרדיפות הקשות של יהודי ספרד בידי השלטון הנוצרי, נאלץ הריב"ש לעקור את מושבו ולברוח לעיר אלג'יר, שם נקבע מושבו והוא נתקבל כאב בית דין ורב הקהילה היהודית.

חווה ההצלחה שלך לשנה הבאה

הצטרף לזכות הפצת ספרי האמונה של הרב שלום ארוש שליט"א לחיזוק עמ"י, ותזכה בברכה להצלחת והפצת העסק שלך

הרווח כולו שלך!
052-2240696

הפצה בעסק?
הצלחה בעסק!

יכריתנו ענשו; הכל בגזרת עליון". כלומר, שרק מי שחי את האמונה, שכל מקריו של האדם בגזרת הבורא לפי מעשיו; והוא מאמין שאין ייסורים ללא עון, רק לו יש קשר אמיתי ליהדות.

אדם שאומר, שהוא מאמין בהשגחה פרטית, אבל אינו תולה את ייסוריו – אפילו הקטנים ביותר – בכך שיש לו עון, אזי יש שתי אפשרויות להסביר את טעותו:

א. שהוא חושב שהבורא מייסר את בריותיו בחינם. סתם כך הבורא ברא את העולם בשביל להתעלל בבריות, חס ושלום. וזה מובן לכל בר דעת, שזה דבר מעוות לחשוב על הבורא הטוב והמטיב מחשבה שכזאת. וכבר אמר דוד המלך: "צדיק ה' בכל דרכיו, וחסיד בכל מעשיו" (תהלים

קמה); וכן: "להגיד כי ישר ה', צורי ולא עולתה בו" (שם צב). הרי אף היצורים השפלים ביותר עושים הכול בשביל

להיטיב עם צאצאיהם. הייתכן לחשוב על הבורא שהוא יותר גרוע מהם ומתאכזר לבריותיו? מובן שאדם שחש כך, אמונתו פגומה ועקומה מאוד.

ב. שבאמת אינו מאמין בהשגחה פרטית, כפי שהוא טוען, אלא תולה ייסוריו בטבע או במקרה או מאשים עצמו או אחרים וזו בוודאי כפירה גמורה.

המשך יבוא...

מייד את מידת הדין המקנאת לכבוד השם, כי אותו אדם שאינו מרוצה בעצם טוען, שהשם יתברך מתנהג עימו לא בצדק ולא ביושר ולא באמת; ואין חילול השם גדול מזה.

ומחמת שבשמים אין אוהבים להיות חייבים לאף אחד, מייד בודקים את ספריו של אותו אדם לראות אם יש צדק בטענותיו ואם בשמים אין נוהגים עימו ביושר. כמובן, האמת מתגלה שהוא החייב, ולפי מצב זכויותיו וחובותיו השם יתברך נהג עימו עד עתה לפני ולפנים משורת הדין, בחסד וברחמים – ומידת הדין תובעת שיעשו עימו דין.

אילו אותו אדם לא בא בדין, אלא היה שמח בחלקו, אזי אף אחד לא היה מערער על הנהגת הבורא ברחמים, אבל מאחר שאותו אדם שאינו מרוצה בא בדין, כביכול, הוא תובע דין מדוע אין מתנהגים עימו בצדק, שזה הפרש היחיד של העצבות והמרמור שלו, לכן מידת הדין תובעת שיהגו עימו באמת כפי הדין; ואזי לו לאדם, שמתנהגים עימו במידת הדין, כמו שכתוב: "ואל תבוא במשפט את עבדך, כי לא יצדק לפניך כל חי" (תהלים קמג).

על היסוד, ש"אין יסורים בלא עון", תלויים ועומדים כל האמונה והיהדות וכל העולם כולו. כמו שכותב הרמב"ן בפרושו על התורה (בא): "...אין לאדם חלק בתורת משה רבנו, עד שנאמין בכל דבריו ומקרינו שכלם נסים! ואין בהם טבע ומנהג של עולם – בין רבים, בין ביחד – אלא אם יעשה המצוות – יצליחנו שכרו; ואם יעבר עליהם –

השם אוהב אותך

בשבת שעברה למדנו שהדין הראשון שדנים את האדם למעלה הוא על האמונה, ואמונה זו תפילה וצריך אדם לראות את הטוב שבו ולשמוח בחלקו כי כל מה שדנים את האדם האם הוא התפלל ועבד את השם מתוך שמחה. עוד למדנו שאין דבר המעורר דינים יותר מהעצבות והמרמור.

השם יתברך צדיק, ומתנהג עם האדם ברחמים ולפנים משורת הדין, וכשהאדם אינו מרוצה, אזי הוא מראה שאינו מאמין שהשגחת הבורא בצדק וברחמים. דבר זה מעורר

החיזוק השבועי

חיזוקים קצרים מהרב, מוטיבציה, תבודדות, אמונה ובטחון, תורה, חדשות מהישיבה, עדכונים מהשיעורים, תכנים קצרים ועוד.

להצטרפות לחיזוק היומיומי

סיפורי ישועה בזכות התודה

בשיעור קיבלתי על עצמי לומר תודה להשם מכל הלב על העניין הזה.

אכן הודיתי להשם מכל הלב, אמרתי לו תודה בפשטות בלי לבכות ובלי להתכבין – קיבלתי את מה שהשם רוצה באמונה תמימה.

לאחר שבוע בדיוק מהיום שבו התקיים השיעור, הגיעה אליי לקוחה עם הצעת שידוך, מישוה שמתאים בדיוק בשבילי, ביררתי עוד קצת על הבחור וראיתי שהוא אכן מי שחיפשתי.

לאחר ההתעצצות עם הרב שלנו שברנו צלחת ל"קול ששון וקול שמחה" – והכל בזכות התודה!

כשרוצים ישועה באמת! 02-5308000

מודעות רבות נתלו ליד בית הכנסת שבשכונה שלנו, מודיעות בחגיגות על בואו של הרב שלום ארוש שליט"א לעירנו.

גם אני מבין עשרות אנשים ישבתי בעזרת נשים שותה בצמא את דבריו המחזקים של כבוד הרב.

הנושא העיקרי שדובר בשיעור היה כמובן על התודה. הרב אמר שלא משנה מה קורה – צריך לקבל באהבה ובאמונה תמימה את מה שהשם עושה ולומר על הכל תודה מכל הלב.

כשמעתי את המילים האלו החלטתי שאני הולכת איתן עד הסוף. יום לפני השיעור הודעתי למי שהיה אמור להיות בעלי שאני מבטלת את החתונה שאמורה להיות עוד שלושה שבועות – כמובן בהתייעצות עם רב. הדבר היה לי קשה מאוד אבל הייתי נחושה בדעתי. וכך שישבתי

- וציווה לעשות כרוז -

אומן ראש השנה

כל מי ססר למשמעתו שיהיה
אצלו בראש השנה איש בל יעדר!
ראש השנה עושים אצל רבי נחמן

חיזוק לבית הכנסת

כאן מדברים רק עם
השם: ענייני חול, עסקים
ושיחות בטלות נשארים
מחוץ לפתח. בפנים –
הלב והפה מוקדשים אך
ורק לתורה ולתפילה.

שו"ת בהלכות שבת

כתב בבאר היטב (ש, סקא)
שאם נמשכת סעודה
שלישית עד לאחר חשיכה
אין צריך לאכול סעודה
רביעית, והביאו בכף החיים
(שם), וכן כתב גם בשמירת
שבת כהלכתה (ח"ב פרק
טג י). אך כתב הכף החיים
שלפי דברי רבינו האר"י
גם מי שהמשיך סעודה
שלישית אל תוך הלילה
צריך לעשות סעודה
רביעית מהטעם שכל
סעודה היא בחינה בפני
עצמה, וגם שצריך לעשותה
דווקא אחר הבדלה, וחשוב
להדר בה, כי מראה חיבה
וכבוד לשבת לקבלה
בסעודה וללוותה בסעודה,
ויש בה סגולות גדולות
וגם נשים ראו שנתעשנה
סעודה רביעית.

**האם זה נכון
שאדם שמאריך
בסעודה שלישית
לאחר צאת
הכוכבים יצא
גם ידי חובה של
סעודה רביעית?**

חנוך לנער
הרב דן טיומקיןשקשוקה בסל
התרופות!

מאמציכם בתחום הבישול עוד יתנו פירות. תשקיעו, כדאי שתמיד יהיה בבית סיר עם פסטה או שניצלם, מטבוחה או שקשוקה. כל גרם של השקעה כאן משתלמת במיוחד. חז"ל גילו לנו ש'גדולה לגימה שהיא מקרבת את הרחוקים' (סנהדרין ק"א), זה הכיוון לאוירה חיובית וזה מה שחסר לנערים שלנו. הקשר לידישקייט וליהדות עובר לא רק דרך טקסטים, אלא גם דרך טעמים, ריחות, חוויות והנאות, בחינת (תהילים מ' ט'): "ותורתך בְּתוֹךְ מִעֵי."

הרב יהודה לייב פרוש, העיד וסיפר לי בשם דודו, הרב זונדל קרויזר זצ"ל, שאמר שהצלחה של אביו בחינוך היתה לא בזכות הצדיקות או התורניות של האבא, אלא בזכות כך שבלייל שבת בסוף הסעודה, האבא ישב עם הילדים עם קערה גדולה של פיצוחים, ודיברו על ענייני דיומא. בזכות השיחות האלו, הוא טען, סביב הפיצוחים, כשהוא יושב בצד הילדים ולא בראש השולחן, זה מה שגרם לו לכוון נחת והצלחה בחינוך.

עם כל הכבוד לאוכל של בית, יש גם מעלה מדי פעם לאכול בחוץ. משהו בקלילות, בחוסר הצורך לתכנן, לבשל, לשטוף כלים אחרי, ולכן כדאי מדי פעם ללכת עם ילד אחד לאכילה משותפת, זה מקרב לבבות. וברוך השם יש בדורנו מגוון אפשרויות כשרות למהדרין. אין ספק שאחרי אכילת שווארמה או פיצה, נפתחת עת רצון מיוחדת, כל עוד שבעים. האכילה המשותפת בונה גשר, שעליו עוד נוכל להעמיס הרבה חכמה ודעת. אבל הסדר מעכב, ואי אפשר לדלג על החום והאכפתיות שנותנים כח, כמו שרואים בפרשה.

יהי רצון שנוכה כולנו לבנות גשרים יעילים, לקשר חם ואוהב עם ילדינו!

ידעתם שסנדוויצ'ים יכולים להציל ממוות? ידעתם ששקשוקה שנעשית באהבה היא סם חיים? ידעתם שראוי היה לצרף 'שווארמה בלאפה' לסל התרופות מצילות החיים? לא ידעתם? אני חושב שיש לכך ראייה מפורשת מהפרשה שלנו.

בסוף הפרשה שלנו, מובאת פרשת עגלה ערופה: כאשר מוצאים גופה בדרך, זקני בית הדין נדרשים להצהיר שהם לא נפרדו מההרוג בלא מזונות ובלא לווייה. זה מלמד כמה חשוב כח המזונות, שמעבר למזון ולליווי, יש כאן תחושה שלמישהו אכפת. אותו אדם שעזב את העיר עושה זאת בתחושה שמישהו דואג לו, וזה מה שיתן לו את הכח להתגבר על קשייו, על אויביו, על הסכנות שבדרך.

שימו לב מה כתוב כאן. מעט תשומת לב, מעט אכפתיות סמלית, יכולה לתת את הכח לאדם שנמצא בסיכון, ובסופו של דבר - יכולה להטות את הכף בין מוות לחיים.

בתוך מלחמת ההתשה שלנו עם ילדינו, אם נצליח לגלות אכפתיות ואהדה לילדים, הם עוד יעריכו את זה וזה מה שיתן להם את הכח לעשות בחירות טובות בעתיד.

דרך נהדרת לבטא את האכפתיות והחום היא דרך המטבח. להשאיר תמיד סיר חם על הגז עם אוכל. לתת סנדוויצ'ים, עוגיות תוצרת בית, טוסט גבינה צהובה. בשבת, להשאיר את סיר הטשולנט על הגז גם אם הילד לא קם לסעודה, להראות לו שאכפת לנו, לדאוג גם לו שיאכל מתי שקם. האפקט של האכפתיות שזה משאיר הוא עצום. זו ההזדמנות גם לפנק ולהראות תשומת לב מיוחדת, שכל כך נצרכת אצל נערינו הרעבים.

כאשר מבקשים מבני אדם לחשוב על בית הוריהם, הם בדרך כלל הם נזכרים קודם כל באוכל של אמא. אז הורים יקרים,

יש לכם שיעורים
בספרי הרב?

זוכים לקיים שיעורים קבועים
בספרי הרב שלום ארוש שליט"א?
ספרו לנו ואנחנו נפרסם!

לעדכון חייגו או סרקו >>

02-530-8000

שו"ת הלכות מקו ההלכה

שאלות מצויות
לימי החופשה

האם אפשר לברך ברכת המזון תוך כדי נסיעה ברכב?

בשלחן ערוך (סימן קפ"ג בסופו) מבואר שאדם שאכל תוך כדי הליכה, יכול לברך ברכת המזון בעודו מהלך, כי אם נצריך אותו לשבת לא יהיה ביישוב הדעת. ולכן אדם שנמצא באוטובוס או במכונית ואינו נוהג בה מותר לברך ברכת המזון תוך כדי הנסיעה ברכב. ההלכה ברורה סימן קפ"ג. אבל אם נוהג בעצמו ברכב אסור לו לברך כי הנוהג ברכב צריך לתת ליבו להתבונן בנסיעה ונחשב הדבר לאדם שרוצה לברך כשהוא עסוק במלאכתו שנפסק (שם) שאסור לו לברך תוך כדי עבודה, ולכן אם נוהג ברכב אסור לו לברך ברכת המזון תוך כדי הנהיגה.

נשאר לי מסעודת ערב שבת עוף ממולא באורז, האם מותר להחזיר לפלטה את מה שנשאר בסיר לאחר סיום הארוחה?

לספרדים מותר להחזיר לפלטה מאכל יבש אם היה מבושל קודם, ולכן מותר להחזיר האוכל שנשאר לסיר, ולאשכנזים אסור להחזיר כל מאכל לפלטה, ומ"מ אם מחזיר ע"ג קדירת חמין, דהיינו שלוקח המאכל ושמו בסיר קטן ויניח הסיר ע"ג סיר שעל הפלטה, יהיה מותר הדבר לכולי עלמא. (ע"פ שו"ע אורח חיים סימן רנ"ג סעיף ב' ושו"ח סעיף ד' ועוד).

המשכים קום קודם עלות השחר לאמירת סליחות, ונטל ידיו בקומו משנתו, האם צריך לשוב וליטול ידיו שוב בהגיע עלות השחר?

אינו צריך ליטול ידיו שוב בהגיע עלות השחר. (שו"ת יין הטוב להגר"י ניסים וצ"ח חלק א' סימן ו').

מי שקם באשמורת וכבר הציבור אומרים סליחות ואין פנאי לומר תיקון חצות וסליחות וצריך לבטל אחד מהם, מה עדיף שיאמר?

טוב שיאמר תיקון חצות, שמעלת תיקון חצות גדולה יותר. (כף החיים סימן תקפ"א סעיף קטן ד')

באילו שעות ביום ניתן להתפלל סליחות?

הזמן הראוי ביותר לאמירת סליחות הוא מחצות הלילה ואילך הוא עת רצון לפני ה', והזמן המשוכח ביותר הוא באשמורת הבוקר קודם עלות השחר. ואם אינו יכול לומר באשמורת, יאמר בחצות לילה, ואם לא הספיק לומר בלילה יאמר במשך היום. (אגרות משה חלק ב' סי' ק"ה, יחזקיה דעת חלק א' סימן מ"ז).

איזה עניין יש באמירת פרק כ"ז (לדוד ה' אורי וישעי) מר"ח אלול?

כל האומר פרק זה מר"ח אלול עד אחר שמחת תורה אפילו גזרה רעה נתונה על האדם ח"ו מן השמים מבטלו, ומעביר מעליו כל המקטרגים, ומבטל מעליו כל גזרות קשות ורעות, ויוצא זכאי בדינו, ומובטח לו שלא יחסרו מזונותיו כל השנה. סגולה זו מיוחסת לרב אברהם חמוי וצ"ל מגדולי החכמים בזמן הרב בן איש חי.

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א רב העיר גדרה
ומנהל רוחני ב"קו ההלכה הספרדי": 3030*

קומיקס הישועות שלכם:

סיפור הישועה של משפחת ישראלי מצפת

ילדים יקרים, שלחו לנו את סיפור הישועה/התודה שלכם בצירוף שם למייל: al5308000@gmail.com ואנחנו נבחר את הסיפורים המיוחדים ונפרסם במדור הקומיקס שלנו.

עבודה עם סליחות!

בטלפניה בים של הרב שלום ארוש שליט"א

✓ צוות נשים ✓ משרת א"מ

02-5308000 | 052-7691846

חולון

ימי חמישי ב- 21:00
רחוב הסביון 7, חולון
בית כנסת "עדת ישורון"

ירושלים

ימי רביעי ב- 20:00
שמואל הנביא 13 ירושלים
בישיבת 'חוט של חסד'

עזרת נשים פתוחה | שירים וניגוני התעוררות בסיום

לפרטים נוספים:

02-530-8000

מתחדשים
השיעורים

של הרב שלום ארוש שליט"א

A photograph of a pink flamingo standing in shallow water, facing left. The flamingo has long, thin legs and a long, curved neck. Its feathers are a vibrant pink color. The water is calm, and the background shows a clear blue sky with some light clouds. The image is framed with rounded corners and a green border.

A colorful illustration of a construction site. In the center, a large yellow crane is lifting a grey rectangular block. To its left, a yellow excavator is working on a pile of sand. In the foreground, a yellow and white striped cement mixer truck is on the left, and a yellow dump truck is on the right. The background features a city skyline with various buildings under a blue sky with white clouds. The entire scene is framed by a white border with rounded corners.

A colorful illustration of a construction site. In the foreground, a yellow crane stands on a green patch of ground, lifting a small object. To its left, a yellow excavator is working on a pile of dirt. A yellow dump truck is driving on a road in the foreground, and a white and orange striped truck is also visible. In the background, there are several buildings, including a large grey one and a smaller red one. The sky is blue with white clouds.

מהי אמונה? אמונה היא תפילה. לכן על כל צער או חיסרון בחיים נתפלל, כי הרי אבא שבשמים אוהב אותנו ועושה הכל לטובתינו ומחכה תמיד לתפילותינו.

תשובה:
קופה!

לפניכם ביטויים למילים ממבט קצת שונה. חברו כל ביטוי למילה המתאימה לו.
סיימתם? כעת אספו את האותיות לפי הסדר והרכיבו חלק מהפיוט "ונתנה תוקף",
השלימו את ההמשך.

1. איך אומרים גננת? _____
2. איך אומרים כובע? _____
3. איך אומרים שעון מעורר? _____
4. איך אומרים מִגָּהֵץ? _____
5. איך אומרים כותרת? _____
6. איך אומרים עכבר? _____
7. איך אומרים מחק? _____
8. איך אומרים זכוכית מגדלת? _____
9. איך אומרים סבון ידיים? _____
10. איך אומרים מקדחה? _____
11. איך אומרים מסחטה? _____
12. איך אומרים שטיח כניסה? _____
13. איך אומרים מטבע? _____
14. איך אומרים טלפון ציבורי? _____

הפסוק שהתקבל: וְיִשְׂרָאֵל יָחַד וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יָחַד
השלימו את ההמשך:

הזוכים מפרשת בלה
אוהם כיטוב
מביתר

שוהם כיטוב מביתר

פתרונות יש לשלוח עד יום שני למייל: al5308000@gmail.com יש לציין את הפרשה, שם מלא, כתובת מלאה וטלפון

ק דו-פרצופי

קום-קום

ראש הנקרא

צ מוציאה את המיץ

יָשָׁב רֵאשׁ שׁ

קבלת פנים ד

ה נכנסת בעובי הקורה

בופל לז האסימון ה

נקי כפיים

מעלים ראיות פ

• עושה פיל חזבוב

מישר הדורים ב

ת **חוקש מחילה**

ת **מסביר לצדדן**

להיות הורים מא' ועד ת' - מנוחה פוקס

נ' - נביסה מלוכלכת (לא)

מכבסים בחוץ! \ חלק א'

שלומדות איתי למבחן בתורה, חוזרות הרבה יותר מאוחר. בשעה 10 עדיין לא מספיקים להגיע אפילו לחצי מהחומר, ומה את רוצה, שאקום ואלך באמצע? מה יגידו עליי?"

"ש, ש, ש" - משתיקה אותה האם בלחיצה ארוכה, "שקט, שקט, דברי בלחש. לא כל העולם ואשתו צריכים לשמוע עכשיו שאת לא מעוניינת לשוב הביתה בזמן, ושאת מתוכננת על הכללים של הבית".

פעמים רבות מדי אנחנו, ההורים, נבהלים ונחרדים יותר מהמחשבה שכל הרחוב ישמע וידע מה שנעשה אצלנו בין הכתלים - הרבה יותר ממה שמפחיד או מטריד אותנו הדבר החינוכי עצמו. החרדה האמיתית שלנו היא לא מהתנהגות הילד, אלא מהרמקול שבו הוא משתמש.

ישנו חוק חברתי עתיק יומין שאומר: "כביסה מלוכלכת אין מכבסים ברחוב", וזה נשמע הגיוני, מכובד ונכון מאוד מבחינה חברתית. אבל עצרו לרגע וחשבו: איזה שדר עמוק מקבלים ילדינו מההסתכלות החיצונית הזו? מה הם לומדים על סדרי העדיפויות שלנו? ואיפה באמת, בסופו של דבר, אפשר וכדאי לכבס את הכביסה המלוכלכת הזו שמצטברת בכל בית? איפה ואיך עושים את זה נכון?

מבין על מה הילד מדבר. הלא רק לפני חמש דקות הוא, אבא בעצמו, אכל בהנאה צלי בשר משובח עם תפוחי אדמה חמים, ועד לרגע זה הוא עדיין מלקק את שפתיו מהטעם הנפלא.

"די, שקט כבר!" את גוערת בו, מרגישה איך הלחץ הדם שלך מטפס אל על. את שולחת מבט מבוהל לעבר החלון הפתוח, בטוחה שכל הרחוב כבר מאזין לקונצרט: "אתה לא תינוק, קום כבר מהרצפה ותפסיק מיד את הצרחות האלו! עוד מעט יבואו השכנים מהקומה למעלה לדפוק בדלת ולשאול מה קרה פה".

"ש, ש, ש" - מהסה האב המבוהל, כשהוא מסמן בידי לתקרה. "שקט, שקט, למה אתה צועק כל כך חזק? כל השכנים בבניין צריכים לדעת ולשמוע שאין פה מה לאכול? הרי זה פשוט שקר, ובפרט ש... יש בשפע!"

אבל השרשרת לא נעצרת כאן. "למה רק אני לא יכולה לחזור הביתה אחרי השעה 10 בלילה?" - מייבבת הבת, דמעות בעיניה. "כל החברות שלי, אלו

"לא רוצה! לא רוצה! לא רוצה!" - זועק בן הארבע, נשכב במפתיע על הרצפה הקרה של הסלון, רוקע ברגליו הקטנות ובוטט לכל עבר במפגן כוח מרשים.

"למה רק לי לא קונים תיק חדש? למה? למה? למהההה?? לכלום בגן כבר יש תיק עם מיקי מאוס, ורק אני צריך ללכת עם התיק הישן משנה שעברה!"

"די, שקט כבר!" את גוערת בו, מרגישה איך הלחץ הדם שלך מטפס אל על. את שולחת מבט מבוהל לעבר החלון הפתוח, בטוחה שכל הרחוב כבר מאזין לקונצרט: "אתה לא תינוק, קום כבר מהרצפה ותפסיק מיד את הצרחות האלו! עוד מעט יבואו השכנים מהקומה למעלה לדפוק בדלת ולשאול מה קרה פה".

בזמן שאת מנסה להקים את בן הארבע, מהמטבח בוקעת הצגה חדשה. "אין פה מה לאכול! פשוט כלום!" - זועם המתבגר ורוקע ברגליו.

הוא כבר הספיק לפתוח את כל ארונות המטבח ברעש, סרק בעיניו הבוחנות את כל שטח המקרר, פתח וטרק את מכסי כל הסירים שעל הגז, והוא יודע שגם אם יאמרו לו שיש - מבחינתו ברור שאין. שום דבר ממה שיש לא קורץ לו.

אבא, שיושב בפינת האוכל, בכלל לא

נקודה למחשבה

חרוני ישיבת חוט של חסד

הרגע

נולדת!

יצחק קם בבוקר, נוטל ידיים ורץ להספיק תפילה במניין. בדרך פוגש אותו היצר הרע, ומתחיל לדבר: "תראה יצחק, אתה בדרך לתפילה, אבל מה שעשית אתמול - שצעקת על השכן, ואחר כך אכלת ללא ברכה אחרונה! מה אתה חושב שאתה הולך להתפלל? מי ירצה את התפילה שלך?"

יצחק ממשיך ללכת, ומחשבותיו מורידות לו את החשק: "נכון, אני רשע! השם לא ישמע את התפילה שלי". התפילה נגמרת והיום ממשיך ברגל שמאל. היצר הרע ממשיך ומבלבל, ויצחק הולך לישון עצוב: "שוב נכשלת, האם בכלל יש לי סיכוי?" מה עשה היצר הרע? אחד הכלים שיש ליצר הרע נגדו הוא העבר שלנו. כל הכוח שלו לעשות אותנו ממורמרים מגיע מהעבר.

האם קיימת תרופה נגד עצת היצר? אולי נוכל למנוע את השבר? רבי נחמן כותב לנו (ליקוטי מוהר"ן, רסא): "כשנפול אדם ממדרגתו... שיתעורר יותר להתקרב להשם יתברך, ועצתו - שיתחיל מחדש... כאילו לא התחיל עדיין כלל מעולם". רבי נחמן אומר: נכון, נפלת, אבל דווקא פה - תתחיל מחדש! כאילו זו הפעם הראשונה שאתה עובד את השם, ומקיים את מצוותיו.

רבנו ממשיך: "זוהי יסוד גדול בעבודת השם, שצריכים ממש בכל יום להתחיל מחדש". אין יצחק של אתמול, יש יצחק חדש שנולד הרגע.

בכל יום תגיד לעצמך: "מזל טוב, הרגע נולדת", ובכל נפילה נתחזק ונקום כבריה חדשה, וכך בעזרת השם נתגבר על היצר ונעלה מעלה מעלה בעבודת השם!

הסופרת מנוחה פוקס - מומחית לתהליכי חינוך מנחת הורים, יועצת זוגית, מנהלת בסמינר לבנות.

בדיחות הדעת:

"המות הוא איבר פלאי ומופלא: הוא פועל ללא לאות עשרים וארבע שעות ביממה, שלש מאות שישים וחמישה ימים בשנה - מרגע הלידה, ועד לרגע שבו אתה מתיישב במבחן".

גם אתה רוצה לזכות את הרבים?

לתרומה לעלון ולחיזוק עמ"י חייגו עכשיו:

02-5308000

פד"ן נפש כאוהן

המפתח שלך לישועה

גם השנה הרב שלום ארוש שליט"א יהיה הסגור שלך ויתפלל עליך בעיצומם של רגעי ההכרעה בראש השנה!

02-5308000

לתרומות מוקדשות למימון סלי מזון לנזקקים

